

сомолов у таких прекрасних починаннях, і надалі продовжуватимуть вишукувати у «Червоній руті» подвійне дно, інший зміст. Що б там не було (покаже час!); краще раз побачити, аніж сто разів почути. Саме такими ідеями керувалися працівники новоствореного виробничо-художнього підприємства «Фонд» Рівненського відділення Українського фонду культури, коли на музичну зустріч запросили учасників фестивалю — ансамбль «Еней» зі Смиги Дубнівського району, соліста групи «Світязь» з Волині Олександра Гаркавіча, рок-групу «Незаймана земля», чий корінь теж у нашому місті. Не ставлю собі за мету переповідати зміст зустрі-

льній приз Спілки журналістів УРСР. Не легко було на фестивалі пробитися професійним виконавцям. Та Олександр Гаркавіч довів істинність свого підходу до пісні, власної сюжетної навіи. Нового забарвлення надав пісні «Ой, не стеліся, хрещатий барвінку». А пісня «Мені потрібно зовсім небагато» отримала на фестивалі п'ять спеціальних призів. Рок-група «Незаймана земля» уже випробувала себе концертами у Львові, Києві, Ровно, в Польщі. З часом विकристалізувала і свій стиль, і манеру виконання. А головне — пісні. Характерно, що «НЗ» не просто виконує, а грає. Саме образність,

Пісень українських розвій

Про «Червону руту», фестиваль, який проходив у Чернівцях протягом тижня з 19 по 24 вересня, ведуться різні розмови. Одні висловлюються про те, що це не що інше, як «вогнище націоналізму й екстремізму». Інші щиро вдячні організаторам за свято пісні, за день національного відродження України. Бо за стільки літ мовчанки українська пісня та естрада опинилися на межі вимирання, зникли раптом раніше знані усім

світом виразкальні прикметності українського мелосу. Звичайно, про «Червону руту» будуть багато довго говорити, аналізувати і співставляти, прослуховувати і передивлятися. З тим, щоби в дорогу розвитку національного музичного мистецтва взяти якнайкорисніше, ті, котрі стояли біля самого зародження фестивалю, виводять уроки організації, режисерського плану. Ті, які не долучилися, аби допомогти ком-

два дні, 26 і 27 жовтня, у великому залі Рівненського облмуздрамтеатру був анішлаг. Без попередньої на те реклами, без жодної афіші... На зустріч із рівненцями прийшли земляки — учасники першого республіканського фестивалю української сучасної пісні та популярної музики «Червона рута».

чі, Розписувати про те, як реагував на виступи музикантів зал. Зауважу лише, що вони присутнім запропонували власні фестивалі конкурсні твори. Тими вечорами в залі театру йшла розмова про «Червону руту». Ділилися враженнями, спогадами. І, звичайно, співалися пісні. Для молодого колективу, що взяв собі назву «Еней». — звання дипломантів «Червоної руті» — це своєрідний аванс... І подяка музикантам за те, що беруть до свого репертуару нове, свіже, намагаються не бути схожими у своїй творчості на ті колективи, які лише збирають словесний нектар на зразок «край-розмай», забувши про публіцистичність нашої пісні, її соціальну силу. До речі, саме за пісню «Читаючи щоденники Довженка» /автором слів якої, як і багатьох інших творів, що звучали під час зустрічей, є рівненчанин Смиг/ група «Еней» отримала спеціаль-

нічне відлення текстового і музичного матеріалу допомагають співцям і музикантам вільно констатувати з публікою. Гостросоціальні мотиви, оголені нерви душі, напружені серця вирізняються під час виступу «Незайманої землі». «Давай пам'яємо живих», «Все для блага народу», «Крик покінченого цемовляти», «Партійний вальс» — це не просто зразки рок-музики, загостреної і стривоженої. Це, насамперед, згустки болю за нашу країну, переживання за її сьогодення і майбутнє. Це яскраве підтвердження того, що українська мова (на доказ догматика!) «цілком придатна» для рок-музики. Більше того: шукання «НЗ» говорять про розвиток української пісні. В усіх направах і напрямках. Не розділилося у своїх поглядах і журі, назвавши рок-групу «Незаймана земля» лауреатом «Червоної руті».

Гарною окрасою музи-

чних вечорів-зустрічей став виступ викладача Рівненського інституту культури, керівника фольклорного ансамблю «Джерела» Раїси Цапун, котра кохалася у народній пісні. Її вихід на сцену довів, наскільки багата наша земля талантами. Треба лише шукати їх, знаходити, гуртувати. Вже тепер думати про майбутній фестиваль, «Червоної руті» і не тільки. Дбати про те, щоби Україна багатшала своїми піснями і

справжніми виконавцями, щоби не лише мелодійність нашої мови була пріоритетом статистичним, але й повсякденним, життєвим, національним. А. МІЗЕРНИЙ. НА ФОТО: співає Олександр ГАРКАВІЙ; біля мікрофону — Раїса ЦАПУН; на сцені — соліст групи «Еней» Віктор МІЩУК; завжди емоційний під час виступів лідер вокаліст рок-групи «НЗ» Леонід РЕПЕТА. Фото автора.

